

ság» főmunkatársa. Művei: »Komédia«, szmű 1 felv. (Dugonics-Nyomda kiadása). »A fáklya füstölve ég«. Elbeszélések. (Pallas), Budapest. »A juss«, szmű 3 felv. Bem. Nemzeti Színház 1925. márc. 20. (Pallas kiadás). »Ladikon az ősmagyar hazába«. Ifjúsági regény. (Pallas). »Báthory Zsigmond«, szmű 4 felv. Bem. Nemzeti Színház, 1927. márc. 20. (Pallas). »A föld«, elbeszélések, (Magyar Irodalmi Társaság kiadása). »Kétkeltű szerelem«, regény, (Athenaeum). »Anyám«, regény, (Athenaeum), »Meg kell a szívnek hasadni«, regény. (Athenaeum).

Bibor Felice, színésznő, sz. 1882. aug. 2-án, *Aradon*. Színipályára lépett 1900. tavaszán, Leszkay Andrásnál.

Bibor Ilona, operettszínésznő, sz. 1897-ben, *Budapesten*. Színipályára lépett 1926-ban. Rákosi Szidi iskoláját végezte.

Bicskei színészet. *Bicske*, fejmegyei községben 1858. ápr. 26-án *Kocsisovszky* Jusztin társulata játszott; a szezonja 3 hétig tartott.

Biczó Margit, színésznő, sz. 1896. márc. 22-én, *Budapesten*. Színipályára lépett 1920. márc. havában.

Biczó Margit (nagypinkóci), énekesnő, sz. 1904. márc. 22-én, *Budapesten*. Atyja B. Imre, mérnök. 1921-ben végezte az Országos Színészegyesület iskoláját. A pályát Békéscsabán kezdte, Csáky Antal társulatánál, a »Koldusdiák«-ban. Későbbi igazgatói: Sebestyén Géza, Somogyi Kálmán, Parlagi Lajos, Gróf László, dr. Janovics Jenő, Fehér Imre, Gulyás Menyhért. Főbb szerepei: az »Éva«, »Szibill«, »Stambul rózsája«, »Csárdás királynő«, »Bajadér«, »Hamburgi menyasszony«, »Hollandi menyecske«, »Offenbach«, »Leányvásár«, »Lily bárónő«, »Diadalmas asszony« stb. operettekben vannak.

Biedermeier. Ez a szó, minden bizonyítással a 18. század vége felé nagyon divatos Biedermann szóból eredt, amely utóbbi kifejezéssel a tisztas, tekintélyes, a forradalmisággal szembehelyezkedő polgárembert jelölték meg hivatalosan és nemhivatalosan.

Apránként ironikus melléke támadt ennek a szónak, s ekkoriban tolódott el a -mann-végzet -maier-végzetté. Dokumentárisan csupán 1846-ban igazolható első ízben a szó és pedig Ludwig *Pfau* egy versében, amelynek ez a címe: »Herr Biedermeier, Mitglied der besitzenden und gebildeten Klasse«, — amiből kiviláglik, hogy ekkor már kimondottan politikai szatíra eszköze volt ez az elnevezés. Az aios formája a szónak aztán inkább a költészet egy ágára rögzült meg, amikor 1855—1857. között Ludwig *Eichrodt* a »Fliegende Blätter« (akkor még forradalmi lap!) hasábjain a filisztereskedő, smokkos költőncdalnokot örökítette meg »Biedermaiergedichte« című sorozatában. Mint stílus-megjelölés csak a 19. század nyolcvanas éveiben kezdett a szó meghonosodni. *Hevesi Lajos*, a híres magyar származású bécsi kritikus hozta divatba.

Bignio Lajos, baritonista, sz. 1839. júl. 29-én, *Pesten*, régi magyar nemes családból, megh. 1907. nov. 29-én, *Bécsben*. Már mint gimnáziumi tanulóban észrevették a művészi tulajdonságokat és sikerrel játszott műkedvelői előadásokon s ettől kedvet kapott az énekes-pályához. Előbb egyetemi tanulmányokat végez, majd a pesti Zenedében tanít, később Bécsben, Rossinál képezi hangját. Pestre szerződve, előbb a német színpad szolgálatába áll, majd 1858. máj. 8-án gr. Ráday Gedeon meghívja a Nemzeti Színházhoz vendégszereplésre. Innen külföldi színházakhoz megy; 1862-ben Bécsben volt, majd 1872. ápr. 2-án, mint a bécsi opera tagja, felép ismét a Nemzeti Színházban az »Ernani«-ban, mint *Don Carlos*; másodszeri fellépte az »Afrikai nő«-ben *Nelusko* és végül »Tannhäuser«-ben *Wolfram* volt. Azonban csak 1883. okt. 11-én szerződött le, amidőn a »Traviata« *Germond* partijában nagy sikert aratott. Az intézettől 1889. szept. 30-án megvált. Hangja erőteljes bariton volt, játéka művészi, telve kifejező erővel és nemes egyszerűséggel. Élte utolsó éveit Bécsben töltötte. (1883. aug. havában kamaraénekesse neveztek ki.)

Bignioné Sipos Erzs, író, megh. 1899. aug. 7-én, *Budapesten*. Színművei: »Anyámasszony« népsz. 3 felv. Bem. 1894.